

Србија је тренутно у ситуацији глупе, наивне, јадне и пропале девојке навучене на лаке дроге, алкохол и лекове за смирење која сања да се уда за богатог, поквареног и шкртог заводника који је притом већ одавно ожењен и има одраслу децу. Уз то, тај европски мангуп, воли да се игра са својим удварачицама.

Тај дијалог тече отприлике овако:

Србија: Молим те, па знамо се толико година, знаш колико ми је стало до тебе. Шта би нас спречило да се узмемо?

Европски мангуп: Прво, јасно ти је ваљда да себе понижаваш на овај начин, јер обично је мушкарац тај који проси девојку, а не обрнуто.

Србија: Одувек си ми тврдио да си модерних схватања и да си одавно раскинуо с традицијом и старомодним обичајима.

ЕМ: Знаш и ти мене да није баш увек онако као што говорим. Но, добро, ако баш толико инсистираш. Можда бисмо могли нешто да се договоримо.

Србија: Како?! Реци било шта! На све ћу пристати!

Србијица и европски мангуп

Пише: Павле Ћосић
недеља, 17 март 2013 13:55

ЕМ: Шта нудиш у мираз?

Србија: Знаш да сам сиромашна, да немам много. Даћу ти све од покретности. Све породично наслеђе.

ЕМ: Ма немој! А шта ћемо са оном земљом?

Србија: То не долази у обзир. Обећала сам родитељима.

ЕМ: А ко су твоји родитељи?

Србија: Моји тата и мама су умрли. Познавао си их. Не прави се луд.

ЕМ: Чекај, да ли ти мене волиш или желиш неки брак из интереса?

Србија: Искрено... Није баш да те волим.

ЕМ: И зашто онда хоћеш да се удаш за мене кад знаш да ти ништа нећу дати? А не волим ни ја тебе.

Србија: Обећала сам мами и тати.

ЕМ: Али они су мртви, зар не?

Србија: Мртви су, истина, али обећање је обећање. Ја сам честита девојка. Осим тога, ти си ми рекао да ми никад нећеш допустити да се удам за неког другог.

ЕМ: То је истина. А шта ти онда друго преостаје осим мираза?

Србија: Ништа. Хоћеш да ти оставим сву земљу својих предака?

ЕМ: Да, то би можда могло да буде довољно за почетак даљег разговора.

Србија: Гледај. То је заиста велики грех, али што се каже: „Што се мора – мора се“.

ЕМ: Одлично. Потпиши на суду уговор о предаји земљишта па се видимо у јуну.

Србијица и европски мангуп

Пише: Павле Ћосић
недеља, 17 март 2013 13:55

Србија: Важи... то је одлично! Срце ме боли али сам срећна. Јако срећна!

ЕМ: Само да знаш да ти ништа још нисам обећао. Да не буде забуне.

Србија: Није важно. Осећам се немоћно. Мој организам трули и твоје обећање да ћемо макар разговарати о томе, буди у мени наду да ћу поживети још макар неку годину.